

Familie- og Forbrugeranliggendes område bliver udpantningsret for betalingsforpligtelser efter loven, herunder vedtagne bøder.

Som noget nyt er der i stk. 7 indføjet mulighed for lønindeholdelse for de pågældende beløb. Formålet med bestemmelsen er at lette statens inddrivelse af de skyldige beløb. Den foreslåede bestemmelse svarer til andre bestemmelser i Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes love.

Det foreslås i stk. 8, at inddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav som inddrives efter bestemmelsen efter reglerne i opkrævningsloven.

Til § 46

Den foreslåede bestemmelse viderefører reglen i fødevarerlovens § 57.

Bestemmelsen giver mulighed for at fritage visse detailforhandlingsvirksomheder for afgifter enten generelt for detailforhandlingsvirksomheder eller for den enkelte virksomhed, som tilvirker eller forhandler fødevarer uden erhvervsmæssig fortjeneste for øje for eksempel i forbindelse med socialt hjælpearbejde.

Der er alene tale om fritagelse af visse virksomheder for afgiftsbetaling i henhold til lovforslagets § 45 uden at foretage en forhøjelse af afgifterne for andre virksomheder.

Til kapitel 11

Myndigheder

Den gældende fødevarerlov skabte grundlaget for en fundamental ændring af myndighedsstrukturen inden for fødevarer- og veterinærkontrollen. Det politiske ansvar for fødevarer- og veterinærkontrollen blev samlet hos ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, og det faglige, administrative ansvar blev samlet i Fødevaredirektoratet. På det decentrale plan blev der i 2000 etableret et enstrengt statsligt system, hvor kontrolopgaverne er samlet i de statslige fødevareregioner, som varetager alle de af lovforslaget omfattede kontrolopgaver fra jord til bord, samt kontrol- og tilsynsopgaver på det veterinære område.

Området henhører nu under ministeren for familie- og forbrugeranliggender.

Til § 47

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende fødevarerlov § 59, som er grundlaget for den enstrengede statslige fødevarerkontrol.

Af bemærkningerne til den gældende fødevarerlov § 59 fremgår, at der skulle nedsættes et udvalg til at fremkomme med forslag til strukturen for den en-

strengede statslige fødevarer- og veterinærkontrol. I overensstemmelse hermed nedsatte daværende fødevarerminister i juni 1998 et bredt sammensat udvalg, som i rapport om »Veterinær- og Fødevaredirektoratets regionale kontrolstruktur«, december 1998, fremsatte forslag til myndighedsstrukturen inden for fødevarer- og veterinærkontrollen. Udvalgets forslag har i alt væsentligt dannet grundlag for den nuværende myndighedsstruktur. I 2003 blev der gennemført en rationalisering på laboratorieområdet, således at de mikrobiologiske laboratorier blev samlet i 6 regioner.

Der har siden etableringen af fødevareregionerne i 2000 været gennemført justeringer i såvel myndighedsstruktur som opgavefordeling. Såvel hensynene til den fagligt bedst mulige opgaveløsning, muligheden for at opnå besparelser gennem rationaliseringer, herunder udlicitering af laboratorieopgaver, samt ude fra kommende påvirkninger, herunder strukturudviklingen i de berørte erhverv, vil kunne medføre, at der også i fremtiden vil være behov for en løbende tilpasning af den regionale struktur og af opgavefordelingen mellem fødevareregionerne og Fødevarestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 viderefører den gældende fødevarerlov § 59, stk. 2, som giver mulighed for en nærmere fastlæggelse af fødevareregionernes opgaver, ligesom der kan fastlægges nærmere bestemmelser eller retningslinier for deres virksomhed samt for Fødevarestyrelsens tilsyn med regionerne.

Til § 48

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdsmæssigt den gældende fødevarerlov § 60, idet bestemmelsen dog for at øge overskueligheden foreslås opdelt i 2 stykker. Med bestemmelsen opretholdes ministeren for familie- og forbrugeranliggendes mulighed for at bestemme, at laboratorier skal opfylde bestemte krav, herunder være akkrediterede, godkendte eller opfylde andre kvalitetskrav, for at kunne udføre undersøgelser og analyser inden for lovens område. Den foreslåede bestemmelse omfatter også godkendelse af laboratorier til bestemte opgaver.

Med hensyn til akkreditering er det i bestemmelsen præciseret, at den kan være foretaget af de akkrediteringsorganer, som er medunderskriver af EA (European co-operation for Accreditation), idet der hermed er taget højde for traktatens regler om blandt andet tjenesteydelsesernes frie bevægelighed.

Det er hensigten at opretholde de krav om akkreditering, godkendelse m.v. af laboratorier, som allerede findes adskillige steder i den danske fødevarerlovgivning. I det omfang der gennem f.eks. udlicitering overføres offentlige kontrolanalyser og lignende til